

forslag om at bevilge det fornødne Beløb, for at en Dreng, der er paa Fyrtransport-skibet „Nordsøen“, kan blive ombyttet med en Matros; det er en Merudgift paa 420 Kr. Under Nr. 179 og 181 er der nogle Understøttelser, som jeg i Overensstemmelse med, hvad jeg plejer, ikke skal komme nærmere ind paa. Under Nr. 180, 182, 183 og 184 er der forskellige Udgifter til det bornholmske og møenske Redningsvæsen til et samlet Beløb af 3,700 Kr. Det vil af Betænkningens Nr. 195 ses, at deraf er 400 Kr. forøgede Dagpenge og Befordringsudgifter. Det øvrige, altsaa 3,300 Kr., er Udgifter til Anlæg af Veje og Stier, som Redningsvæsenet skal benytte, især paa Bornholm. Det er oplyst i Betænkningen under Nr. 197 og 198.

Endelig er der under Nr. 186 et Forslag om, at Afdelingschefen ved den nautiske Afdeling paa meteorologisk Institut skal have et højere Honorar. Han har nu 600 Kr. Det er en tjenestegørende Officer i Overensstemmelse med de derom gældende Love, som for Resten ere af temmelig ny Dato. Det foreslaas, at hans Lønning forhøjes til 1,000 Kr. under Henvisning til, at et betydeligt større Arbejde, navnlig de saakaldte Ismeddelelser fra Marineministeriet, er overgaaet til meteorologisk Institut og selvfølgelig henhører under den nautiske Afdeling. Der er derhos ogsaa under meteorologisk Institut under Nr. 187 foreslaaet et Beløb paa 500 Kr. Dette Beløb er tænkt benyttet som Forsøg paa at komme til nærmere Kundskab om de Vejr- og Stømforskelde, der herske ovre paa Vestkysten, og som tidt gøre, at der ret uventet og uberegneligt kommer Forskelde, der gøre, at Fiskerne have vanskeligt ved at landsættes. De 500 Kr. ere foreløbig tænkt anvendte paa den Maade, at Formændene ved Faresignalstationerne ved Hanstholm, Vorupør og Vrist skulle hver have 100 Kr. for at foretage de fornødne Undersøgelser eller Iagttagelser, skulde jeg sige, og indsende Indberetning derom til meteorologisk Institut. Der er saa beregnet 200 Kr. til Udarbejdelse og Trykning af en Beretning angaaende disse Iagttagelser.

Alle de Ændringsforslag, der ere stillede under § 26 VI ere stillede af det socialdemokratiske Mindretal. Der er til § 26 VII, altsaa Finansministerens Afsnit, stillet to Ændringsforslag af Forsvarsministeren. De ere begge en Følge af den af mig tidligere nævnte Lønningsregulering; de medføre som sædvanlig en Nedsættelse paa § 26 VII. Denne Ned-

sættelse, som ikke er ret stor, findes anført under Ændringsforslagene Nr. 231 og 232.

Endnu staar tilbage at nævne et Par Spørgsmaal, der have været forhandlede med Ministeren. Det første findes i Betænkningens Nr. 180 og angaar Lønninger til Haandværkerkorpset. I Anmærkningerne til Finanslovforslaget vil det ses, at Haandværkerne ere delte i 4 Klasser. Daglønnen er for første Klasse 3,60 Kr., for anden 3,40 Kr., for tredje 3,10 Kr., for fjerde 2,85 Kr. Næst at give Oplysninger om, hvad Grunden er til, at man har disse forskellige Klasser, har Ministeren i Udvalget, som det fremgaar af Betænkningen, udtalt, at han nok kunde tænke sig Muligheden af i Stedet for 4 Klasser at gaa til 3; men ellers mener Ministeren — og deri er i hvert Fald Flertallet i Udvalget enig — at det vil være rigtigt at beholde en saadan Inddeling, saaledes at de ældre, veltjente og mere øvede Arbejdere kunne faa en noget højere Dagløn end de mere uøvede og ny Folk.

Et andet Spørgsmaal, jeg skal nævne, findes under Nr. 192 i Betænkningen og angaar Lønninger for Lodserne ved Rørvig og Spodsbjerg. Der vil antagelig af andre ærede Medlemmer blive gjort noget mere Rede for, hvad det drejer sig om; det er for mit Vedkommende næsten overflødig at sige, at det er selvfølgelig saadan, at de paagældende Lodser ønske at faa mere i Løn. Det er det, der har foranlediget, at Spørgsmaalet er blevet drøftet.

Jeg ønsker at slutte mine Bemærkninger om dette Punkt og dermed i det hele taget om § 23 med at sige, at naar der altsaa bliver talt om og ogsaa i Finansudvalget har været Tale om Lodsernes Lønningsforhold, turde det ikke være overflødig at erindre om, at Lodserne ikke ere statslønnede Embedsmænd; de ere i Virkeligheden Folk, der drive privat Virksomhed, hvortil de ganske vist skulde have Statens, i dette Tilfælde Marineministeriets, Autorisation. For saa vidt der altsaa skal bedres paa deres Lønningsforhold, tror jeg, jeg kan sige, at det — i hvert Fald for Flertallet af Finansudvalgets Medlemmers Vedkommende — er saadan, at man ikke ønsker at gaa til en Lønningslov med faste Lønningssatser for Lodserne; men for saa vidt der skal hjælpes paa Forholdene de enkelte Steder, maa det snarest ske paa den Maade, at man ikke ansætter saa mange eller giver saa mange Lodser Lov til at øve Lodsgerning paa de paagældende Steder; saa bliver der nemlig noget mere